

Lijst van Schelpen in Collectie L. Butot
Verzameld te Curacao, augustus 1935 door de heer J.N. Butot.

(alle afmetingen resp. lengte en grootste diameter in mm)
(meestal alleen het grootste exemplaar gemeten).

Conus ranunculus Hwass 1792

Een volwassen en een jong exemplaar, afmetingen 62.6 x 14.2 en 28 x 16.6
onder de naam Conus testudinarius Martini.

J.R. le B. Tomlin 1937, Proc. Mal. Soc. London 22 stelt, dat het auteurschap van de soorten in Bruguière's Encyclopédie Méthodique, Vers, I, pt 2, berust bij Bruguière. Clench 1942, Johnsonia nr. 6 p. 3, zegt dat dit onrechtvaardig is ten opzichte van Hwass, de Deense geleerde, omdat Bruguière op p. 598 van de Encyclopédie zelf het auteurschap van Hwass aangeeft.

Conus mus Hwass 1792

5 volwassen exemplaren van de normale vorm (34, 3 x 20.3)
8 e 8 exemplaren (26.3 x 17) die de indruk geven van "naar verhouding breed in de schouders te zijn (Coomans' fig. top centre pl. 15)
1 exemplaar sub nomen "barbadensis" welke naam Clench in de synonyme voerde

8 juveniele exemplaren.

Blijkbaar de algemeenste soort in de West zowel als op Curaçao. De naam Conus citrinus Gmelin wordt door Clench en Coomans voor deze soort gebruikt. Ten onrechte volgens Tucker Abbott 1954, American Seashells p. 262: Conus citrinus Gmelin is de gele vorm van Conus regius Gmelin.

Conus regius Gmelin 1791

3 exemplaren onder de naam C. nebulosus Solander, waarvan twee wit met oranje vlekken-tekening (40 x 23) en een met bruine vlekken-tekening (35.7 x 22).

Conus daucus Hwass 1792

1 exemplaar (40 x 23.6), nogal zeldzaam, zegt Clench.

Bekend van Aruba en van Curaçao (Coomans).

(? Conus dominicanus Hwass 1792)

(Een nogal zeldzame soort die Coomans nog slechts van Aruba meldt. De twee kleine schelpjes (16.6 x 8 en 13.5 x 7) kunnen misschien beter als jonge exemplaren van regius worden gedetermineerd. Het derde en volwassen exemplaar (34 x 16.5) heeft een regelmatig en dicht geknobbeld schouder. Ik betwijfel zeer of deze schelp uit de West komt).

Conus granulatus Linné 1758

2 exemplaren. (32 x 15.3 en 29 x 15)

Een zeldzame soort en daarbij wel de mooiste van de Nederlandse Antillen.

Ook mijn exemplaren bezitten slechts de forse spiraal sculptuur. De fijne bruine streepjes daarop zijn misschien verantwoordelijk voor het korrelig uiterlijk dat tot de naam granulatus aanleiding gaf.

Conus jaspideus Gmelin 1791

7 exemplaren (25.7 x 13.8). Hiervoor wil ik uitsluitend naar Clench 1942, plaat 6 fig. 1-4 verwijzen. De overeenkomst met de figuur uit Coomans bestaat alleen in de concave spiraal en de holling zonder spiraalsculptuur van de windingsbovenkant tussen schouder en sutuur.

De soort is nieuw voor Curaçao.

? Conus jaspideus pygmaeus Reeve 1844

7 exemplaren onder de naam Conus columba Hwass. De identificatie van deze schelpjes heeft me zeer veel hoofdbrekens gekost en is onbevredigend. De soort C. columba werd door Clench geplaatst op zijn lijst van ten onrechte uit de Westelijke Atlantische Oceaan gemelde soorten. Er is in Clench's Johnsonia nr. 6 en 32 geen enkele figuur waarmee ik deze 7 schelpjes kan vergelijken. De figuur in Coomans (plaat 15, bottom left) voldoet wel, doch de verschillen daarvan met de door Coomans voor jaspideus gegeven figuur (plaat 15 bottom centre) zijn dermate groot dat men zich afvraagt waarom pygmaeus als subspecies wordt beschouwd. Morris, 1947, A field guide to the shells of our Atlantic coast, tegenover p. 158 fig. 15, beeldt als pygmaeus twee figuren af, waarvan er één waarschijnlijk jaspideus is. Fig. 14, die Morris voor jaspideus uitgeeft, is beslist een andere soort.

De zeven Curaçaose schelpjes die voor me liggen zijn glanzend wit en glad met uitzondering van de 10 spiraalgroeven rond de basis en met uitzondering van een exemplaar dat een enkel oranje stipje heeft.

De schouder is scherp. De bovenzijde van de winding is tussen schouder en sutuur uitgehold, heeft geen spiraalsculptuur, doch fijne dicht op elkaar staande lijntjes, in v-vorm door de diepe insertie. De spiraal is concaaf. De omtreklijn aan de zijden duidelijk sigmoid. afmetingen: 22 x 12.7, hoogte van de mond 18, van de spiraal 4.

De soort is in elk geval nieuw voor Curaçao.

Conus verrucosus Hwass 1792

Om de nauwe verwantschap met jaspideus, volgt deze soort nog voor spurius. Van de oorspronkelijke set onder de naam verrucosus zijn nu nog 7 schelpjes over (2 verhuisden naar regius en werden opgevoerd onder de naam "dominicanus", 7 gingen er naar jaspideus).

Voor deze zeven exemplaren wil ik bij uitsluiting van andere verwijzen naar de figuren die Clench geeft (1942 plaat 8, p. 13). Coomans' afbeelding op plaat 14 top left is naar mijn mening geen verrucosus, althans niet datgene wat Clench daaronder verstaat. De zeer smalle spiraallijnen rond de winding met in de lengte uitgetrokken verhevenheidjes daarop, de vrij ronde schouder en de spiraallijnen tussen schouder en suture die op de foto zo uiterst duidelijk zichtbaar zijn, maken voor mij ondanks de vrij hoge spira van het voorwerp op de afbeelding, identificatie met C. ranunculus juv. mogelijk.

De soort is van Aruba en een maal van Curaçao gemeld.

Conus spurius Gmelin 1791.

2 exemplaren. (34.5 x 21 en 32 x 19). sub nomen proteus Hwass.

Een exemplaar is een duidelijke atlanticus, de tweede identificeer ik liever met Clench's fig. 4, die tot de typische spurius behoort.

Clench creëerde een subspecies atlanticus, die langs de kusten van het Amerikaanse continent zou voorkomen. De typische spurius is de zeevorm, die langs de Bahamas en de grote eilanden voorkomt.

De soort was bekend van Aruba en is nieuw voor Curaçao.

Conus perryae Clench 1942

19 exemplaren. (14.4 x 8.8). sub nomen C. hieroglyphiaes Duclos en C. lugubris Reeve.

De duidelijke afbeelding die Coomans geeft (pl. 14 fig. top right) doet mij tot deze naamgeving besluiten.

De soort is nieuw voor Curaçao. Coomans meldt hem alleen van Aruba.